

KIZINGITI 11

Bado Nimesimama.

Ipo tofauti ya kina kati ya kunusurika na kubaki umesimama.

Kunusurika ni silika.

Kubaki umesimama ni chaguo.

Wengi hufikiri kwamba mambo mawili hayo ni sawa.

Si kweli.

Mwanamume anaweza kunusurika dhoruba na kutumia maisha yaliyobaki amelala juu ya magofu yake.

Mwingine anaweza kuvuka dhoruba ileile, kukusanya kilichobaki na kuamua kuendelea.

Tofauti haipo katika jeraha.

Tofauti ipo katika msimamo.

Kwa muda mrefu niliamini kwamba maisha yalikuwa suala la matokeo.

Kisha zilifika majaribu.

Na niligundua kwamba maisha yalikuwa hasa suala la kudumu.

Kudumu kimaadili.

Kudumu kihisia.

Kudumu kibinadamu.

Ipo miaka ambayo kila kitu kinaonekana
kushirikiana.

Watu wanafika.

Fursa zinakua.

Miradi inaendelea.

Hata wakati ujao unaonekana kuwa na uso wa
kirafiki.

Kisha inafika miaka mingine.

Miaka tofauti.

Miaka isiyouliza unatamani nini.

Miaka inayouliza unaweza kuvumilia nini.

Ni miaka isiyoonekana kwenye picha.

Miaka ambayo hakuna anayeisherehekea.

Miaka ambayo kazi kuu inakuwa kuendelea tu.

Nimejifunza kwamba kila mtu ana kiwango
cha kuvunjika cha kuwazia.

Kikomo anachojisimulia.

"Kama hili lingetokea, nisingeweza."

"Kama ningepoteza lile, ingekuwa imekwisha."

"Kama lingefika jaribu lile, ningeanguka."

Nilifikiri hivyo nami pia.

Kisha maisha, kwa kejeli yake ya kawaida,
yanaamua kuhakiki.

Na mara nyingi tunagundua kitu cha
kushangaza.

Tuna ustahimilivu zaidi kuliko tulivyowazia.

Si wenye nguvu zaidi.

Wenye ustahimilivu zaidi.

Nguvu ni ya mashujaa.

Ustahimilivu ni wa watu wa kawaida.

Wale wanaoamka asubuhi.

Wale wanaoendelea kufanya kazi.

Wale wanaokabili vipimo vya matibabu.

Bili.

Dhamana.

Ukosefu wa waliopo.

Hofu.

Na hata hivyo wanapata njia ya kusonga
mbele.

Wao ndio wataalamu wa kweli wa kunusurika.

Katika mwendo wa maisha yangu nimekutana
na watu ambao wangekuwa na sababu nzuri
kabisa za kukata tamaa.

Walikuwa nazo nyingi zaidi kuliko nilizowahi
kuwa nazo mimi.

Hata hivyo waliendelea.

Si kwa sababu walikuwa na matumaini mepesi.

Si kwa sababu walikuwa wajinga wa mambo.

Si kwa sababu waliyapuuza maumivu.

Waliendelea kwa sababu mtu fulani aliwategemea.

Binti.

Mwana.

Mama.

Mume.

Mke.

Rafiki.

Jamii.

Wajibu, wakati mwingine, huzaa nguvu ambayo tabia peke yake haina.

Usipoishi kwa ajili yako mwenyewe tu, unakuwa na ustahimilivu zaidi.

Si mwenye furaha zaidi.

Si asiyejeruhika zaidi.

Mwenye ustahimilivu zaidi.

Ipo hatua ya maisha ambapo unaacha kujiuliza:

"Kwa nini linanitokea mimi?"

Na unaanza kujiuliza:

"Nifanye nini sasa?"

Mabadiliko haya yanapotokea, kitu kinabadilika.

Mateso hayatoweki.

Lakini yanapoteza nafasi kuu.

Jukwaa linarudi kukaliwa na kitendo.

Na wakati uliopo.

Na hatua inayofuata.

Nikitazama njia iliyopitwa, nagundua kwamba nyakati za maamuzi hazikuwa zile za ushindi mkubwa.

Zilikuwa zile za udumifu mkubwa.

Siku ambazo nilikuwa nimechoka.

Siku ambazo nilikuwa na hofu.

Siku ambazo hakuna ambaye angaliweza kunilaumu kama ningaliacha.

Hata hivyo, kwa namna fulani, niliendelea.

Si vizuri kila mara.

Si kwa umaridadi kila mara.

Si kwa ujasiri kila mara.

Lakini niliendelea.

Leo nazona kwa mashaka simulizi kamilifu.

Nawaona kwa mashaka wanaume wanaodai hawajawahi kuwa na shaka.

Nazona kwa mashaka wasifu zisizo na nyufa.

Kwa sababu rahisi.

Hazipo.

Kila binadamu hubeba ndani yake hazina ya
vita zisizoonekana.

Baadhi zimeshindwa kwa ushindi.

Baadhi zimepotea.

Baadhi bado ziko wazi.

Ukomavu haumaanishi kuziondoa.

Unamaanisha kujifunza kuishi nazo.

Baada ya muda nimeelewa kitu kingine.

Makovu si kinyume cha nguvu.

Ni ushahidi wa kuwepo kwake.

Hakuna anayefika mbali bila alama.

Hakuna anayevuka wakati kweli bila kuacha
kitu njiani.

Swali si kama tutajeruhiwa.

Swali ni tutafanya nini baadaye.

Tutajifungia?

Tutakuwa wachungu?

Tutajigeuza mahakimu wa dunia?

Au tutaendelea kuwaamini binadamu licha ya
yote?

Kwangu hili limekuwa jaribu gumu zaidi.

Si kuendelea kuishi.

Kuendelea kuamini.

Kuendelea kutumaini.

Kuendelea kujenga.

Kuendelea kupenda.

Ni rahisi zaidi sana kujilinda kuliko kubaki wazi.

Rahisi zaidi sana kuwa na dharau ya dunia kuliko kubaki tayari kusaidia.

Rahisi zaidi sana kurudi nyuma kuliko kuendelea kusonga mbele.

Hata hivyo maisha bora zaidi niliyoyajua daima yamekuwa upande wa pili wa hofu.

Labda hii ndiyo maana halisi ya kubaki umesimama.

Si kutokuwa wa kujeruhika.

Si kutokuwa wa kushindika.

Si kuwa wakamilifu.

Bali kukataa kuruhusu majeraha kuamua tutakuwa nani.

Nikitazama nyuma sioni mwanamume aliyeziepuka dhoruba.

Naona mwanamume aliyezivuka.

Baadhi vizuri.

Baadhi vibaya.

Baadhi akiacha ndani yake vipande vya nafsi yake.

Lakini akizivuka.

Mwishoni, naamini kwamba kila uhai unahukumiwa kwa swali moja tu.

Si umefika juu kiasi gani.

Si umemiliki kiasi gani.

Si umesherehekewa kiasi gani.

Bali nini kimebaki wakati mengine yote yameondolewa.

Mimi najua jibu langu.

Si jibu la kishujaa.

Si jibu la ajabu.

Ni jibu la kibinadamu.

Baada ya hasara.

Baada ya makosa.

Baada ya magonjwa.

Baada ya kutengana.

Baada ya hofu.

Baada ya wakati.

Bado nipo hapa.

Bado nimesimama.